

[Nauerby]

for, at der ikke hele tiden kommer nye påbud.

Vi kan især gavne beskæftigelsen ved at fjerne sygelønsordningen fra arbejdsgiverne ved at lade staten overtage disse forpligtelser. Vi kunne nok også gavne optimismen og lysten til at sætte noget i gang, dersom vi kunne fjerne truslerne om ØD og skatteministerens trusler om bådafgift og de forskellige ting, der kommer frem. Det er ting, der er med til at få erhvervslivet til at miste interessen for at gå i gang med noget. Lad os herinde i folketinget opfordre vore organisationer på arbejdsmarkedet til en større fleksibilitet mellem de forskellige fag. Lad os gøre boligmarkedet friere, så konkurrencen skaffer billigere boliger. Det vil give ekstra arbejde. Lad os fjerne nogle af de begrænsninger, der er for ejerlejligheder, og de begrænsninger, der er i udbudet af parcelhusgrunde. Det kan ikke være rigtigt, at for at købe en parcelhusgrund i et boligområde skal man stå i kø i op til flere dage for at få den grund, man gerne vil have.

Det er vor opfattelse, at skal der gøres noget for de arbejdsløse – og det mener vi absolut der skal – skal det gøres ved at skaffe arbejde til flere og få flere i beskæftigelse ved nyttigt, produktivt arbejde. Erfaringen viser jo tydeligt, at det ikke er beskæftigelsesarbejde, man ønsker, som f. eks. at lade de arbejdsløse grave huller for siden at fylde dem igen. Det er måske sagt lidt i en taleform, men det er i realiteten det, vi gør, når vi laver noget beskæftigelsesarbejde, som de, der beskæftiger sig med det, ikke rigtig kan se at der bliver noget ud af.

Der har ligeledes været ringe tilslutning til de uddannelsesforsøg, som har været iværksat. Det er ikke det, den danske arbejder ønsker. Den danske arbejder ønsker beskæftigelse ved produktivt arbejde, der giver ham eller hende en rimelig indtjeningsmulighed.

De ting, der har været fremme fra regeringens side om ekstra ferie og om at fordele arbejdet, er ikke det, vi har brug for. Vi har brug for at få vor produktion i gang, fordi vor økonomiske situation trænger til det.

Johan Philipsen (V):

Jeg lyttede selvfølgelig til arbejdsministerens besvarelse af den motivering, som ordføreren for kommunisterne gav for fore-

spørgslen, og jeg mener, at arbejdsministerens besvarelse i én henseende var absolut korrekt, nemlig når han anvendte en del af sin taletid til at redegøre for, hvordan man skaffer beskæftigelse, for det er uægtelig adskilligt vigtigere end at diskutere de arbejdsløses situation. Jeg konstaterer også med en vis glæde enighed med arbejdsministeren i den sætning, hvor han siger: vi kan ikke bruge arbejdsløshedsdagpengene til at løse uddannelses- og andre spørgsmål, for så ødelægger vi arbejdsløshedsdagpengesystemet. Deri er jeg ganske enig.

Jeg skal i øvrigt koncentrere mig om nogle generelle betragtninger om vilkårene for beskæftigelse her i landet. Det må være naturligt først at omtale de vilkår for beskæftigelsen, som kommer til os udefra. Danmarks medlemskab af EF har jo medført, at vi nu har lige vilkår med de lande, som vi mest samhandler med, og det gælder lykkeligvis både for landbrugs- og industrivarer. Det fælles marked har også medført, at den tid er forbi, hvor de store lande kan mishandle de små. De engelske fiskerisynspunkter er vel den sidste rest af fordums tankegang, den, der stammer fra 1930'erne. Værdien af det faste og forpligtende samarbejde, som er fællesmarkedets hovedindhold, kan næppe overvurderes i tider, hvor konjunkturedgangen præger hele den vestlige verden, for uden dette faste og forpligtende samarbejde ville de enkelte lande være tilbøjelige til at eksportere vanskelighederne og dermed arbejdsløsheden til hinanden til absolut skade for de små lande.

Det er efter min mening også en positiv ting, at tilgangen til arbejdsmarkedet ikke længere kommer fra landbruget, sådan som det var tilfældet i de mange år, hvor en mur af restriktioner mødte den danske landbrugs-eksport.

Jeg er nødt til at sige, at vi køber jo råvarer til samme priser som andre, og vi kan sælge på samme vilkår som andre. Der er altså ingen speciel dansk grund til at beklage sig, og langt mindre grund til at regne med, at andre løser vore virkelig store beskæftigelsesproblemer. Lokomotivteorien har alt for længe været brugt til at tilsløre det, som vi selv bør gøre. Når situationen er karakteriseret ved en samtidig stigende gæld til udlandet og en højere arbejdsløshed, er en bred